

การประพันธ์เพลง: “ไต้ฝุ่นนารี” ซิมโฟนี
COMPOSITION: “TYPHOON NARI” SYMPHONY

ณัฐวุฒิ นราวุฒิชัย*
ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร**

บทคัดย่อ

บทประพันธ์ “ไต้ฝุ่นนารี” ซิมโฟนีนี้แต่งโดยมีเนื้อหาบรรยายถึงไต้ฝุ่นที่มีชื่อว่า “ไต้ฝุ่นนารี” ซึ่งเกิดในฤดูฝนของปีพ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้เขียนต้องเดินทางออกนอกบ้านบ่อย ๆ ผู้เขียนได้บรรยายถึงความรู้สึกที่มีต่อไต้ฝุ่นนารีและช่วงเวลาดังกล่าว อีกทั้งยังมีการเปรียบเทียบคำว่า “นารี” ซึ่งเป็นชื่อของไต้ฝุ่นกับคำว่า “นารี” ในภาษาไทยที่แปลว่า “ผู้หญิง” ในเชิงพรรณนา

แนวคิดของบทประพันธ์นี้เป็นลักษณะดนตรีร่วมสมัยสำหรับวงออร์เคสตราใช้ระบบอิงกัญแจเสียง และเทคนิคการประพันธ์ในสมัยใหม่ มีการผสมผสานระหว่างสำเนียงดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันออก โดยแบ่งโครงสร้างออกเป็น 3 ท่อน ท่อนที่หนึ่งใช้สังคีตลักษณะแบบโซนาตา ท่อนที่สองแบ่งออกเป็น 2 ช่วง และท่อนที่สามเป็นการนำท่อนที่หนึ่งมาดัดแปลง

คำสำคัญ: การประพันธ์เพลง / ซิมโฟนี ออร์เคสตรา / ไต้ฝุ่นนารี

Abstract

The composition of the “Typhoon Nari” Symphony particularized in this study was inherently inspired by one of the deadly typhoons called “Nari” pounding many countries during the rainy season in 2013. The composer not only described through the song his feeling reflected by the destructive power of Nari, but also comparably associated “Nari”, a typhoon’s appellation, to the meaning of its homophone in Thai which literally means “woman”.

The composition was conceptually designed as a contemporary music for an orchestra applying tonality and contemporary techniques with a combination of western and eastern musical characteristics. The structure of which was therefore separated into 3 movements—the first one is a sonata form, the second one was split into 2 sections and the last one was modified from the first movement.

Keywords: Music Composition / Symphony Orchestra / Typhoon Nari

*นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

บทประพันธ์เพลงนี้มีชื่อว่า “ไต้ฝุ่นนารี ซิมโฟนี” (Typhoon Nari Symphony) เป็นบทประพันธ์เพลงบรรยายเรื่องราว (Program music) สำหรับวงออร์เคสตราชิ้นแรกของผู้แต่ง ได้แรงบันดาลใจมาจากการที่ผู้แต่งได้ประสบกับพายุไต้ฝุ่นในช่วงปลายปีพ.ศ. 2556 ที่มีชื่อว่า “ไต้ฝุ่นนารี” ผู้แต่งได้สัมผัสถึงเสน่ห์บางอย่างที่น่าหลงใหลของบรรยากาศในช่วงนั้นเช่น สายฝน อากาศที่เย็นสบาย ความสงบหลังจากฝนหยุด เป็นต้น

บทเพลงนี้ผู้แต่งตั้งใจจะบรรยายถึงพายุไต้ฝุ่นที่เข้ามาประเทศไทยในช่วงฤดูฝนปีพ.ศ. 2556 มีชื่อเรียกเฉพาะว่า “ไต้ฝุ่นนารี” (Typhoon Nari) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้แต่งกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ในช่วงนั้นผู้แต่งต้องเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับมหาวิทยาลัยเกือบทุกวันทำให้ต้องเปียกฝนกลับบ้านเสมอ ๆ ผู้แต่งได้มีความรู้สึกอย่างประหลาดกับไต้ฝุ่นนารีและช่วงเวลาดังกล่าวแทนที่จะรู้สึกลำบากกับการเดินทาง ผู้แต่งกลับมีความรู้สึกปลอดภัย ชุ่มฉ่ำและหลงใหลในบรรยากาศท่ามกลางสายฝนราวกับหัวใจกำลังถูกชะล้างด้วยสายฝนที่ท้องฟ้าให้มา ผู้แต่งคิดว่าไต้ฝุ่นแม้จะอันตรายในบางแง่มุม แต่ก็มีแง่มุมที่งดงามเช่นกัน เปรียบเหมือนชื่อของไต้ฝุ่นชนิดนี้ที่มีชื่อว่า “นารี” ซึ่งในภาษาไทยจะแปลว่า “หญิงสาว” เป็นความหมายที่งดงามตัดกับความอันตรายของไต้ฝุ่น

ในความเป็นจริงนั้นไต้ฝุ่นนารีเป็นพายุหมุนเขตร้อน (Tropical Cyclone) ที่มีกำลังแรงจนมีผู้เสียชีวิตมากมายในต่างประเทศและทำให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน จนมีชื่อเรียกอีกชื่อในประเทศไทยว่า “พายุโนรพิชิต” ผู้แต่งจึงเปรียบเปรยพายุชนิดนี้เหมือนนิสัยของผู้หญิงที่บางแง่มุมก็ดูอ่อนหวานงดงามแต่บางแง่มุมก็ดูรุนแรงและเกรี้ยวกราดขึ้นมาได้อย่างกะทันหันอย่างไม่มีเหตุผล ซึ่งก็เปรียบได้ดั่งพายุและสายฝนที่เราไม่สามารถคาดเดาเวลาที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่ชัด ด้วยความรู้สึกเช่นนี้ที่กล่าวมานี้ทำให้ผู้แต่งเกิดแรงบันดาลใจที่อยากจะถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกของผู้แต่งที่มีต่อไต้ฝุ่นนารีสายฝนและช่วงเวลาประทับใจดังกล่าวผ่านบทประพันธ์ประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา

ผู้แต่งได้เลือกใช้วงออร์เคสตราในการบรรยายเรื่องราวเพราะเป็นวงที่ขนาดใหญ่ให้พลังเสียงได้เต็มที่ สามารถแทนความรุนแรงและภาพของพายุได้ดี อีกทั้งยังมีสีสันหลากหลายสามารถทำให้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งยังทำให้มิติในเพลงมีความหลากหลายเหมาะแก่การประพันธ์เพลงร่วมสมัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อถ่ายทอดความซาบซึ้งและความประทับใจผ่านบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราในลักษณะดนตรีร่วมสมัย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลงานประพันธ์ที่มีลีลาผสมผสานระหว่างสำเนียงตะวันตกและสำเนียงตะวันออก
3. เป็นผลงานที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานทางวิชาการและการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. เป็นบทเพลงบรรยายเรื่องราวในลักษณะดนตรีร่วมสมัย
2. เป็นบทเพลงที่ผสมผสานความเป็นตะวันตกกับตะวันออก เช่น บันไดเสียง, วัตถุประสงค์ และโมติฟ, เทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีที่เลียนแบบสำเนียงของดนตรีตะวันออก

3. เป็นบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตรา
4. ความยาวประมาณ 18 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ค้นหาหาข้อมูลโดยการศึกษาวรรณกรรมประเภทบทเพลงซิมโฟนีและดนตรีบรรยายเรื่องราวสำหรับวงออร์เคสตราที่เป็นงานร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงเพื่อใช้เป็นแนวทาง
2. กำหนดโครงสร้างและสังเกตลักษณะของบทประพันธ์ให้มีความเหมาะสมกับความยาวของบทประพันธ์ซึ่งจะประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่ 3 ตอน
3. วางแผนโครงสร้างใหญ่โดยการวางแผนอารมณ์เพลงในช่วงต่าง ๆ กำหนดพื้นผิว โดยวางแผนการดำเนินไปของพื้นผิว เหตุการณ์ต่าง ๆ และสีสันของเสียงอย่างคร่าว ๆ
4. สร้างสรรค์วัตถุดิบและกำหนดโมทีฟ โดยเลือกสำเนียงของบันไดเสียงให้เหมาะสม
5. ประพันธ์เพลงโดยพิจารณาให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้อย่างยืดหยุ่น
6. รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นเป็นระยะ ๆ
7. การจัดพิมพ์และการนำเสนอรูปเล่มสมบูรณ์ซึ่งประกอบด้วยบทอธิบายและโน้ตเพลงที่สมบูรณ์

ผลการวิจัย

ตอนที่หนึ่ง

ห้องที่ 1 – 13 จะเป็นช่วงเกริ่นนำบรรยายถึงเหตุการณ์ก่อนที่พายุไต้ฝุ่นกำลังจะมาทุกอย่างนิ่งสงบราวกับว่ามีบางอย่างที่น่ากลัวกำลังจะเข้ามาในไม่ช้า ความรู้สึกสังหรณ์ใจว่ามีบางอย่างกำลังจะเริ่มทุกสิ่งรอบตัวเงียบผิดปกติเหมือนกับกำลังหวาดกลัวสิ่งอันตราย ในช่วงนี้อยู่ในอารมณ์ลึกลับน่าพิศวง (Misterioso) ในความเร็ว $J = 60$ ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ กลุ่มเครื่องกระทบเบสดรัมที่ให้สีสรรบรรยายว่าพื้นดินกำลังสั่นไหวเล็กน้อยท่ามกลางความเงียบ แหม่มแหม่มจะเป็นเสียงแห่งกลางสังหรณ์ที่ดังแว่วมาในอากาศ กลุ่มเครื่องสายจะเล่นเทคนิคบาร์ตอกพิซซิกาโต (Bartok pizzicato) เป็นคอร์ด A ดิมีนิชท์สื่อถึงความรู้สึกตระหนกที่เล่นเข้ามาฉับพลันของผู้คนและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ห้องที่ 8 เครื่องสายเสียงต่ำจะเข้ามาด้วยคู่ 5 เฟอ์เฟคและขยับเป็น 5 ดิมีนิชท์ ทบกับบาสซูนในห้องที่ 10 สื่อถึงสายลมที่เข้ามาเอื่อย ๆ และลางร้าย ในขณะเดียวกันเครื่องลมทองเหลืองจะเล่นเทคนิคแอร์โทน (airy tone) เป็นการสื่อถึงลมกระโชกที่มาเป็นระลอก จากนั้นจะค่อย ๆ สร้างอารมณ์ไปสู่ตอนนำเสนอในห้องที่ 14

ตอนนำเสนอจะเริ่มในห้องที่ 14 เปลี่ยนความเร็วเป็น $J = 66$ เป็นการบรรยายถึงฝนที่ค่อย ๆ ตกหนักขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ผู้แต่งชอบให้โน้ตหรือคอร์ดที่ห่างจากโน้ตหรือคอร์ดโทนิคเป็นระยะไตรโทนซึ่งเป็นคอร์ดนอกกุญแจเสียงที่ผู้แต่งชอบใช้เพราะให้ความรู้สึกแปร่ง เครื่องลมไม้สื่อถึงเมฆฝนที่เริ่มตกปรอย ๆ ผู้แต่งจะใช้ฟลูตกับคลาริเน็ตเล่นในจังหวะโน้ตพยางค์ที่ต่างกันเพราะสื่อสายฝนเวลาตกจะตกไม่พร้อมกัน ฮาร์พจะเทียบเสียง Fb และ B# ซึ่งตรงกับ E และ C ตามลำดับเพื่อให้ชุดโน้ตเกิดเสียงโน้ตจริงแค่ 5 โน้ตเป็นบันไดเสียง A ไมเนอร์เพนทาโทนิค ใช้เวลาเล่นเทคนิคกริชซานโดเพื่อเลียนแบบสำเนียงของกูเจ้ง (Gu zheng) ในดนตรีจีนและจะใช้การเทียบเสียงลักษณะนี้หลายจุดในเพลงโดยสามารถสังเกตกุญแจเสียงของเพลงได้จากการเทียบเสียงของฮาร์พได้

ตั้งแต่ห้องที่ 18 ในอารมณ์เกรี้ยวกราด (Furioso) ในอัตราความเร็ว $J = 100$ เป็นการบรรยายถึงพายุไต้ฝุ่นที่รุนแรงซึ่งช่วงนี้จะเป็นทำนองหลักที่หนึ่ง เริ่มจากประโยคที่หนึ่งห้องที่ 18 อยู่ในคอร์ด A ดิมีนิชท์ ห้องที่ 21 ไวโอลินจะเข้ามาเพื่อเพิ่มพื้นผิวให้หนาขึ้นและให้เกิดแนวทำนองที่เคลื่อนไหวรวดเร็ววารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย | 60 | ปีที่ 1, ฉบับที่ 1, หน้า 58-64

เหมาะสมกับภาพพายุ ห้องที่ 26 เป็นช่วงเชื่อมที่จะส่งไปประโยคที่สามจะมีลีลาที่ชะลอ เน้นเครื่องทองเหลืองเป็นหลัก ห้องที่ 32 เป็นประโยคที่สามเป็นการกลับมาของทำนองหลักที่หนึ่ง โดยจะแตกต่างจากครั้งแรกบางส่วนเช่น มีเครื่องลมที่ลากคอร์ดเสียงค้ำยาวและแนวไวโอลินที่เล่นด้วยลีลาเคลื่อนไหวตั้งแต่แรกในห้องที่ 34 แนวฮาร์พจะเข้ามาเพื่อเพิ่มสีสัน ในห้องที่ 36 จะขึ้นประโยคที่สี่เป็นการดัดแปลงประโยคเดิม จะสังเกตว่าแนวฟลูตและโอโบจะเปลี่ยนมาเล่นในลีลาเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มความหนาแน่นของพื้นผิว แนวฮาร์พจะเล่นในลีลาหวือหวาเป็นการบอกว่าพายุกำลังแรงขึ้นเรื่อย ๆ ห้องที่ 40 – 46 จะเป็นช่วงเชื่อมที่สองเพื่อเชื่อมไปทำนองหลักที่สองในห้องที่ 47 ในห้องที่ 47 จะอยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ จะเป็นช่วงทำนองหลักที่สอง ทำนองนี้ผู้แต่งจงใจให้ได้ยินเป็นทำนองอย่างชัดเจนสามารถร้องตามได้ ทำนองมีความอ่อนหวานที่วางอยู่บนความหม่นของเสียงประสานและความรุนแรงของการเรียบเรียงวงดนตรี (orchestration) เพื่อบรรยายถึงความเป็นผู้หญิงของคำว่า “นารี” ซึ่งถึงแม้จะเป็นพายุแต่ก็ยังคงความหวานแบบผู้หญิงไว้อยู่

ตอนพัฒนาจะเป็นช่วงที่เข้าในอัตราจังหวะ $J = 69$ ในอารมณ์สงบ (Placido) เป็นการบรรยายช่วงเวลาหลังจากพายุคะนอง เสียงฝนตกปรอย ๆ ปนกับเสียงเมฆฝนที่ตกจากหลังคา บรรยากาศฟ้าหลังฝนที่ดูสดใสชุ่มฉ่ำสร้างความประทับใจแก่ผู้แต่งเป็นอย่างมาก ตอนนี้นักกลับสู่กุญแจเสียง A ไมเนอร์อีกครั้ง เริ่มต้นที่ห้องที่ 61 แนวฟลูต คลาริเน็ต และเรนสติกส์สร้างอารมณ์เมฆฝนที่ตกปรอย ๆ นำแนวคิดจากตอนนำเสนอในช่วงแรกมาใช้อีกครั้ง ห้องที่ 63 แนวฮาร์พจะเข้ามาสื่อถึงฟ้าที่สดใสขึ้น ห้องที่ 64 จะเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็น F เมเจอร์ แนวไวโอลินได้เข้ามาโดยการเล่นเทคนิคทรีโมโลเบา ๆ สื่อถึงไอน้ำที่จาง ๆ หลังฝนตก ห้องที่ 66 ระฆังราวได้เล่นทำนองในบันไดเสียงเพนทาโทนิคสื่อถึงความปลื้มปิติที่มาจากสรวงสวรรค์ซึ่งเป็นการเริ่มทำนองหลักที่สาม ทำนองในแนวระฆังราวจะถูกรับด้วยแนวไวโอลิน ในห้องที่ 67 ในคอร์ด D ไมเนอร์สื่อถึงแง่มุมที่อ่อนหวานของพายุเวลาซาลง ในห้องที่ 68 ในคอร์ด A ไมเนอร์ แนวฮาร์พจะสอดประสานกับไวโอลินเพื่อเพิ่มความหวาน ห้องที่ 72 แนวโอโบจะเข้ามารับส่งกับแนวไวโอลิน เหตุที่ผู้แต่งเลือกโอโบเพราะเป็นเครื่องดนตรีที่ให้ความรู้สึกของความเป็นตะวันออกได้ดีในประโยคถัดไป ห้องที่ 76 ไวโอลินสอง วิโอลา และเชลโลจะเล่นเทคนิคกริชซานโดเป็นเสียงประสานรองรับทำนองร่วมกับฮาร์พ ผู้แต่งเลือกใช้เทคนิคนี้เพื่อให้เสียงประสานเกิดความคลุมเครือไม่แน่นอน ในห้องที่ 85 สังเกตว่าแนวเครื่องลมไม้จะเล่นชุดโน้ตในกรอบสี่เหลี่ยมโดยเล่นให้เร็วที่สุดเท่าที่ผู้เล่นจะเล่นได้เข้าไปเรื่อย ๆ เพื่อสื่อถึงสายฝน ในประโยคถัดไปอยู่ในกุญแจเสียง D เมเจอร์เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 85 ทำนองจะถูกนำเสนอในแนวเชลโล การเล่นช่วงเสียงที่สูงของเชลโลจะให้อารมณ์คล้ายกับเสียงซอของจีนและของไทยมาก ซึ่งเป็นการนำทำนองหลักที่สามมาพัฒนา ประโยคถัดไปในห้องที่ 99 เริ่มประโยคใหม่ทำนองจะบรรเลงด้วยไวโอลินทั้งสองแนวโดยเครื่องสายอื่น ๆ จะเล่นเป็นคอร์ดดนตรีดำเนินไปจนถึงเคเดนซ์ในห้องที่ 104 ในคอร์ด D เป็นการสิ้นสุดกุญแจเสียง D เมเจอร์และเข้าสู่ช่วงช่วงเชื่อมในห้องถัดไป

ช่วงเชื่อมเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 105 อยู่ในกุญแจเสียง B ไมเนอร์ ช่วงเชื่อมนี้แนวคิดและอารมณ์เดียวกับช่วงเกริ่นนำเพียงแต่คราวนี้อยู่ในกุญแจเสียงอื่นและมีการเรียบเรียงเสียงให้วงออร์เคสตราที่ต่างออกไป พื้นผิวทั้งหมดจะค่อย ๆ สร้างอารมณ์เข้าสู่ห้องที่ 117 ในตอนย้อนความ

ตอนย้อนความในห้องที่ 117 จะอยู่ในอารมณ์เดียวกับห้องที่ 14 – 17 ในตอนนำเสนอแต่คราวนี้มีการดัดแปลงให้ต่างออกไปโดยเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ เช่น การเรียบเรียงเสียงให้วงออร์เคสตราและพื้นผิว เริ่มด้วยห้องที่ 117 จะนำแนวทำนองที่ให้เสียงฝนตกเข้ามาในแนวไวบราโฟนและกล็อก-เคนสปีล แนวฟลูตกับโอโบจะเล่นทำนองอีกทำนองหนึ่งในลีลาช้า จากนั้นแนวไวโอลินจะเล่นทำนองในลีลาเดียวกับไวบราโฟนและกล็อก-เคนสปีลเพื่อช่วยเสริมพื้นผิวให้หนาขึ้น โดยมีเครื่องสายเสียงต่ำและเบสตรัมเล่นเทคนิคทรีโมโลเพื่อแสดงถึงพื้นดินสั่นสะเทือนและความลึนระทึกทุกอย่างจะสร้างอารมณ์ขึ้นมาจนถึงห้องที่ 121

ในลีลาเกรี้ยวกราดแสดงถึงพายุไต้ฝุ่นแนวคิดเดียวกันกับตอนนำเสนอ ซึ่งผู้แต่งก็ได้นำทำนองหลักที่หนึ่ง ในตอนนำเสนอมาดัดแปลงนั่นเอง

ท่อนที่สอง

ในท่อนที่สองนี้บรรยายถึงความรู้สึกของผู้แต่งที่มีต่อพายุไต้ฝุ่นนารีและช่วงเวลาฝนฟ้าคะนอง ในช่วงแรกของท่อนนั้นสื่อว่าผู้แต่งรู้สึกสนุกสนาน ปลื้มปิติและดื่มด่ำไปกับสายฝน โดยเลือกใช้อัตราจังหวะที่เร็วในอารมณ์สนุกสนานร่าเริง (Giocososo) ผู้แต่งได้ลดความซับซ้อนของพื้นผิวลงให้ฟังง่ายขึ้น ในช่วงที่สองนั้นอยู่ในอารมณ์สงบ (Placido) บรรยายถึงเหตุการณ์ที่ผู้แต่งนั่งดูสายฝนที่ซาลงทำให้รู้สึกสงบเยือกเย็นและรับรู้ถึงบรรยากาศที่งดงามของฟ้าหลังฝน

ตอน A เริ่มต้นจากห้องที่ 173 ในอัตราจังหวะ $J = 144$ ด้วยอารมณ์สงบ (Giocososo) อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ ใน 4 ห้องแรกจะเริ่มด้วยเสียงสั้นที่จากเบาและค่อย ๆ ดังขึ้นเป็นการกระโดดของโน้ตเบสในระยะคู่ไตรโทนทำให้รู้สึกถึงความไม่แน่นอน และเมื่อรวมโน้ตเบสทั้ง 4 ห้องจะพบว่า เป็นการขยายโน้ตในคอร์ดโทนิคซึ่งก็คือ E ไมเนอร์นั่นเอง ห้องที่ 179 วัสดุบล็อกจะเข้ามาเชื่อมโน้ตชุดถัดไป โน้ตชุดถัดไป จะเน้นการใช้โน้ตนอกกุญแจเสียงโน้ตนอกกุญแจเสียงต่าง ๆ นั้นจะนำมาจากการเล่นโน้ตในกุญแจเสียงให้สูงขึ้นหรือต่ำลงเป็นระยะครึ่งเสียง ผลของการใช้เทคนิคดังกล่าวจะทำให้เสียงของทำนองฟังดูแปร่งและความรู้สึกของกุญแจเสียงที่เลื่อนรางแต่ยังจับความรู้สึกของกุญแจเสียงได้ โดยดูจากโน้ตที่ถูกเน้นจะเป็นโน้ตสำคัญของกุญแจเสียงเช่น โน้ตโทนิค โน้ตโดมิแนนท์ หรือโน้ตที่อยู่ระยะไตรโทนจากโน้ตโทนิคเป็นต้น ห้องที่ 184 แนวทำนองหลักที่หนึ่งจะเข้ามาที่แนวเดี่ยวไวโอลินจะสังเกตว่าทำนองมีโน้ตโครมาติกมากมายแต่ล้วนเป็นการปรับเสียงจากโน้ตในกุญแจเสียงทั้งสิ้น คอร์ดในตอนนั้น แม้จะทบทวนซับซ้อนแต่แท้จริงแล้วส่วนใหญ่เป็นการดำเนินไปมาระหว่างคอร์ดโทนิคกับโดมิแนนท์ เพียงแต่ผู้แต่งเพิ่มเติมโน้ตบางโน้ตเข้ามาพบกับคอร์ดปกติหรือปรับเสียงของโน้ตในคอร์ดบางตัวขึ้นหรือลงครึ่งเสียงเพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นและความคลุมเครือเช่น ห้องที่ 214 – 215 จะคิดเป็นคอร์ดโทนิค $\rightarrow$ โดมิแนนท์ $\rightarrow$ โทนิค

จากนั้นจะเข้าสู่ตอน B ของท่อนนี้ ในตอน B จะอยู่ในช่วงสงบ (Placido) ในอัตราจังหวะช้า $J = 66$ บรรยายภาพความสงบเยือกเย็นของผู้แต่งในบรรยากาศฝนปรอย ๆ เริ่มต้นที่ห้องที่ 277 เครื่องสายเสียงสูงจะเล่นเทคนิคทรีโมเลเบา ๆ สื่อถึงบรรยากาศอันน่าจาง ๆ แนวนี้ได้ถูกเล่นเตรียมตั้งแต่คอร์ดสุดท้ายของตอน A เพื่อความต่อเนื่องของเสียง ในขณะที่เดียวกันเรณสตีกก็ได้เล่นคลอไปด้วยเพื่อให้เห็นภาพฝนมากขึ้น จากนั้นห้องที่ 278 ทำนองหลักที่สองซึ่งเป็นทำนองหลักของตอน B เป็นทำนองที่ให้ความรู้สึกเยือกเย็นปนอ่อนหวานบรรยายถึงคำว่า “นารี” ได้ดีซึ่งจะถูกเล่นแนวเครื่องสายเสียงต่ำห้องที่ 284 จะย้ายทำนองให้เครื่องสายเสียงสูงเล่น ความหวานจะมากขึ้นด้วยช่วงเสียงที่สูงขึ้นและลีลาที่เปลี่ยนไป ห้องที่ 285 อยู่ในคอร์ด D ไมเนอร์, B ไมเนอร์ และ E ดิมินิชต์ตามลำดับ จะมีระฆังราวเคาะโน้ต B ดังกังวานขึ้นมาเป็นการบ่งบอกถึงความสงบเปรียบดังพรที่มาจากสวรรค์ที่ทำให้ความน่ากลัวโศกเศร้าหายไปชั่วคราว สังเกตว่าเสียงประสานในช่วงนี้จะเผยความเป็นกุญแจเสียงชัดเจนขึ้นกว่าช่วงก่อน ๆ ห้องที่ 286 อยู่ในคอร์ด D และ B ดิมินิชต์ ห้องที่ 287 อยู่ในคอร์ด A ไมเนอร์, B ไมเนอร์ และ E ไมเนอร์ตามลำดับ ในห้องที่ 288 อยู่ในคอร์ด G# ดิมินิชต์เพื่อส่งไปหาคอร์ด A ดิมินิชต์ในห้องที่ 289 ซึ่งเข้าสู่กุญแจเสียง A ไมเนอร์และจะค่อย ๆ ดังขึ้นไป ff จากนั้นดนตรีจะเริ่มกดดันขึ้นซึ่งนำอารมณ์จากท่อนที่หนึ่งกลับมาพัฒนาสังเกตจากไดนามิกที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็ว

ช่วงนี้ผู้แต่งมีเจตนาที่จะเขียนดนตรีให้ค่อย ๆ สร้างอารมณ์เพื่อส่งไปทำนองหลักที่สามในช่วงถัดไปนั่นเอง ซึ่งจะใช้เทคนิคการเพิ่มพื้นผิวให้ค่อย ๆ หนาขึ้นและเพิ่มไดนามิกให้ค่อย ๆ ดังขึ้น ลีลาจะเหมือนช่วงเชื่อมและช่วงสร้างอารมณ์ในท่อนที่หนึ่ง ในห้องที่ 296 แนวเครื่องลมไม้จะเล่นโน้ตในลีลาเคลื่อนไหว

เป็นโน้ตพยางค์ที่ไม่เท่ากันในลีลาเดิมจากท่อนที่หนึ่งที่บรรยายถึงฝนที่กำลังตกประกอบกับแนวฮาร์พที่เข้ามาเล่นด้วยชุดโน้ตซ้ำโดยกำหนดให้เล่นเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในห้องที่ 302 ทำนองหลักที่สามจะถูกนำเสนอในแนวเครื่องสายเสียงสูงด้วยความดังมากซึ่งทำนองหลักที่สามนี้จะเป็นการพัฒนามาจากทำนองหลักที่สองครั้งที่สองของท่อนที่หนึ่งที่บรรยายถึงความกดดันของพายุ

ท่อนที่สาม

ท่อนที่สามนี้จะเป็นการนำท่อนที่หนึ่งมาดัดแปลงสามารถแบ่งตอนได้เป็น 2 ตอน บรรยายถึงพายุได้ผู้่นารีกำลังจะก่อตัวรุนแรงอีกครั้ง จากความเงียบเริ่มมีเสียงลมจากนั้นฝนตกและในที่สุดก็กลายเป็นพายุที่น่ากลัว

ตอน A เริ่มต้นมาในจังหวะช้าด้วยอารมณ์ลึกลับ (Misterioso) จะเป็นการนำลีลาและอารมณ์เดียวกับช่วงเกริ่นนำของท่อนหนึ่งมาเล่นอีกครั้ง โดยดัดแปลงให้แตกต่างออกไป ห้องที่ 329 แนวไวบราโฟนจะเข้ามา ตามด้วยแทมแทมให้ความรู้สึกรอคอยสงสัยในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นข้างหน้า ห้องที่ 331 แนวฮาร์พจะเข้ามาและรับด้วยเสียงฟลูตที่ออกวังเวง การเล่นฟลูตแบบนี้เป็นเทคนิคเบรธแอตแทค (breath attack) กล่าวคือจะให้ค้างลมหายใจจากโน้ตยาวแต่จะใช้น้ำหนักในการกำหนดลีลาจังหวะของทำนอง จากนั้นห้องที่ 333 แทมแทมได้ตีโน้ตที่ค่อย ๆ เร็วขึ้นจะมีเสียงเครื่องสายเล่นเทคนิคบาร์ตอกพิชชีคาโตมารับเป็นคอร์ด A ไมเนอร์ ห้องที่ 334 ฟลูตคนที่สองจะเล่นเบรธแอตแทคขึ้นมาอีกครั้ง แต่เปลี่ยนโน้ตให้สูงขึ้นเป็นโน้ต ช่วงนี้จะเป็นการบรรยายถึงสายฝนที่กำลังตกแรงขึ้นเรื่อย ๆ ห้องที่ 344 แนวฟลูตและคลาริเน็ตเล่นทำนองที่ให้ความรู้สึกลึกของเมฆฝน ห้องที่ 335 เรนสตีกก็เข้ามาช่วยสร้างบรรยากาศ เบสดรัมที่เล่นทริโมโลจะแทนเสียงพื้นดินที่สั่นไหวเพราะแรงฝน ไวโอลินจะเล่นเทคนิคฮาร์โมนิกแทนเสียงหวีดหวิวในอากาศและलगบอกเหตุถึงสิ่งน่ากลัว จากนั้นฝนจะค่อย ๆ แรงขึ้น จนก่อตัวเป็นพายุที่เกรี้ยวกราดในตอน B ห้องที่ 348 ในอารมณ์เกรี้ยว-กราด (Furioso) อัตราความเร็ว $J = 100$

ในห้องที่ 348 จะเป็นช่วงเต็มวงในระดับเสียงที่ดังมากบรรยายถึงภาพพายุได้ดี โดยผู้แต่งได้นำทำนองหลักที่หนึ่งของท่อนที่หนึ่งมาพัฒนาทำนองจะอยู่ที่ทิมปานีและเครื่องสายเสียงสูงและเครื่องสายเล่นเทคนิคทริโมโลบรรยายถึงฝนที่ตกหนัก ทรัมเปตและทรอมโบนบรรยายถึงสายลมที่บ้าคลั่งและเสียงฟ้าร้อง โดยมีแนวเครื่องกระทบต่าง ๆ เล่นบรรยายภาพฟ้าร้องฟ้าผ่าเสริมเข้าไปด้วย จากนั้นห้องที่ 382 จะเป็นช่วงหางเพลงเพื่อสร้างอารมณ์จากชะลอและค่อย ๆ รุนแรงขึ้นจนถึงที่สุดเพื่อจบเพลง ห้องที่ 382 พื้นผิวจะเบาบางและเสียงค่อนข้างเบา ห้องที่ 384 จะค่อย ๆ หนาขึ้นโดยเพิ่มแนวเครื่องสายเสียงต่ำเข้ามา ห้องที่ 385 จะเพิ่มแนวคลาริเน็ตเข้ามา ห้องที่ 385 แนวโอโบจะเข้ามาและจะค่อย ๆ ดังขึ้น ห้องที่ 387 แนวฟลูตจะเข้ามา ห้องที่ 388 แนวไวโอลินจะเล่นในลีลารวดเร็ว ซึ่งนำมาจากทำนองหลักที่หนึ่งของท่อนที่หนึ่ง พื้นผิว อารมณ์และความดังจะค่อย ๆ ถูกสร้างให้รุนแรงขึ้นเป็นการขยายโดมิแนนท์และส่งไปคอร์ดโทนิคตอนจบเพลง ผู้ห้องที่ 394 แต่งจงใจให้ทั้งวงเงียบไปเหลือเพียงเบสดรัมและเบสดรัมจะดังขึ้นเรื่อย ๆ โดยห้องสุดท้ายจะมีคอร์ดโทนิคมารับเป็นอันจบเพลงโดยสมบูรณ์

ผลสรุปการดำเนินการวิเคราะห์

บทประพันธ์เพลง “ใต้ผู้่นารี จิมโฟนี” เป็นบทเพลงที่บรรยายเรื่องราวในช่วงเวลาที่มรสุมใต้ผู้่นารีได้เข้าสู่ประเทศไทยจนทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ เช่น พายุฝน รุ้งกินน้ำ ความเสียหายของบ้านเรือนและผู้เสียชีวิต เป็นต้น ผู้ประพันธ์ได้แต่งเพลงบทนี้เพื่อสะท้อนถึงการมองโลกได้หลายแง่มุม แม้ว่าจะเป็นเหตุการณ์เดียวกันแต่ถ้าเรามองหลาย ๆ แบบเราจะพบว่ามันมีทั้งแง่ดีและแง่ร้าย แง่ที่เลวร้ายก็มักจะจะมีแง่มุมที่สวยงามมารองรับเสมอ ดังนั้นแง่ร้ายและแง่ดีจึงเป็นของคู่กันเสมอ ช่วงเวลาใต้ผู้่นารี

จึงเป็นช่วงเวลาให้ผู้แต่งซาบซึ้งถึงแง่มุมที่สวยงามและยอมรับแง่มุมที่เลวร้ายของพายุฝนจึงต้องการที่จะถ่ายทอดออกมาสู่บทเพลงในรูปแบบดนตรีร่วมสมัย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันวันนี้เราอาจจะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่เมื่อเวลาผ่านไปจะกลายเป็นสิ่งที่มีค่าและน่านึกถึง

ข้อเสนอแนะ

บทประพันธ์ได้ผู้ประพันธ์สามารถประยุกต์ให้เป็นรูปแบบวงอื่น ๆ ได้โดยการเรียบเรียง เช่น เรียบเรียงให้เป็นวง Ensemble ขนาดไม่ใหญ่มาก วง Symphonic band หรือวงเครื่องสาย เป็นต้น เพื่อความยืดหยุ่นในการเผยแพร่และประหยัดค่าใช้จ่าย อีกทั้งบทประพันธ์นี้ยังเป็นแบบอย่างที่ดีสามารถใช้ในการเรียนการสอน เช่น เรื่อง Orchestration, Tone Color, Extended technique เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554. *สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญภา ชัยสุนทร. 2556. “รู้หรือไม่ "พายุดีเปรสชันนารี" ซ่อนมีที่มาอย่างไร?” *Voicetv*. วันที่สืบค้นข้อมูล 9 กุมภาพันธ์ 2557 (<http://news.voicetv.co.th/thailand/85243.html>)

ภาษาอังกฤษ

Narong Prangcharoen. 2556. *Maha Mantras (Concerto for Alto/Soprano Saxophone and Orchestra)* [n.p.]: Theodore Presser Company.

Wikipedia. 2014. “Butterfly Lover's Violin Concerto.” Retrieved 2014, February 9 (http://en.wikipedia.org/wiki/Butterfly_Lovers'_Violin_Concerto)

Wikipedia. 2014. “Chen Yi (Composer).” Retrieved 2014, February 9 ([http://en.wikipedia.org/wiki/Chen_Yi_\(composer\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Chen_Yi_(composer)))

Wikipedia. 2014. “The Peony Pavilion.” Retrieved 2014, February 9 (http://en.wikipedia.org/wiki/The_Peony_Pavilion)